

Βγαίνοντας από το σχολειό

Βγαίνοντας από το σχολειό

Κοιτάζω τον ουρανό

Μαύρος από την καταχνιά της καθημερινότητας

Βαδίζω αργά προς την άβυσσο της ψυχής

Μακρύς και δύσβατος ο δρόμος

Γεμάτος εμπόδια και ανθρώπους-αρπακτικά

Έτοιμοι να αρπάξουν την κάθε χαρά και στιγμή μου

Φτάνω σπίτι

Βρίσκω απάγκειο στις μελωδίες του ραδιοφώνου

Κάποια φωνή με παρασέρνει προς το άπειρο

Νιώθω σαν να βρήκα ένα πέρασμα στο ακρόνειρο

Βγάζω τη μάσκα που αποκρύπτει τον αληθινό εαυτό μου

Βαπτίζομαι ξανά στα νερά της ειλικρίνειας

Κολυμπώ ανέμελα στους καταρράκτες της ξενοιασίας

Μα κάποια φωνή από το ραδιόφωνο μου ψιθυρίζει αργά

Έχεις ακόμα να κλάψεις πολύ

Ώσπου να μάθεις τον κόσμο να γελάει.

Βασίλης Σαμουρέλης

Β2 Γυμνασίου

